

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Jutri bo minilo 90 let od 2. oktobra 1928: »Tistega dne je Gospod ustanovil svoje Delo, obudil je Opus Dei« (*Zasebni zapiski*, št. 306), je kmalu zatem zapisal sv. Jožefmarija. Veselje, s katerim obhajamo to obletnico je obenem zahvala Bogu, ki nenehno bogatí svojo Cerkev z darovi in karizmami: »Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, ker na veke traja njegova dobrotá« (Ps 118,1). Pred našim očetom se je odpiralo neizmerno obzorje: sodelovati pri spravi vsega sveta z Bogom preko poklicnega dela in drugih okoliščin običajnega življenja.

Premišljujmo o tem, da je Bog storil prvi korak: On je tisti, ki je *ustanovil svoje Delo* in ga še naprej podpira. Tako kot v celotni Cerkvi se tudi tu uresničujejo evangeljske besede: »Z božjim kraljestvom je kakor s človekom, ki vrže seme v zemljo. Spi in vstaja, ponoči in podnevi, seme pa klije in raste, da sam ne ve kako. Zemlja sama od sebe poraja najprej bilko, nato klas in končno žito v klasu« (Mr 4,26-28). Sveti Jožefmarija je dodal, kar je bilo od njega pričakovano: intenzivno molitev, odločen notranji boj in neutrudno apostolsko aktivnost. Vendar pa je bil vedno prepričan, da je vsa ta moč, ki ga je gnala pri služenju dušam, prihajala od Boga: »Zahvaljujem se ti, Gospod, za tvojo skrb, da bi jaz na očiten način doumel, da je vse tvoje: rože in sadovi, drevo in listje, ter tista čista voda, ki teče proti večnemu življenju. *Gratias tibi, Deus!*« (*En diálogo con el Señor*, str. 308). To, da je božja milost na prvem mestu, je ravno tako resnično v vsakem krščanskem življenju, v življenju vsake ženske in vsakega moškega.

Poleg premišljevanja o božjem daru obnovimo tudi svojo hvaležnost, ker se je hotel opreti na nas in nas napraviti za svoje sodelavce (prim. 2 Kor 6,1) kljub naši majhnosti. Včasih se nam lahko zazdi, da je naša vloga pri božjih načrtih v resnici brezpomembna; vendar pa On našo svobodo jemlje resno in zares računa na nas. Pomislimo na tistega dečka, ki je tisto malo, kar je imel – pet hlebov in dve ribi –, znal položiti v Jezusove roke: opirajoč se na to velikodušno dejanje je Kristus nasitil celo množico (prim. Jn 6,1-13). Bog računa tudi na naš dnevni odziv, sestavljen iz majhnih stvari, ki z močjo njegove milosti postanejo velike. Tako ga po najboljših močeh skušamo iskati v svojem delu, služiti ljudem okoli nas ter nanje gledati in jih ljubiti kakor On, da bi v svet na tisoč različnih načinov prinašali luč in toplino, ki ju je položil v naša srca. Vse to je naše drobno sodelovanje sinov in hčerá, ki ga naš Oče Bog uporablja za čudovito delovanje v dušah.

V kratkem se bo začela sinoda o mladih, veri in poklicnem razločevanju. Še naprej molimo in prosimo za luč in zagon, da bi Jezusovo sporočilo tudi v prihodnosti doseglo mnogo fantov in deklet, ter bi se odločili za velikodušno hojo za Njim po različnih poteh, ki obstajajo v Cerkvi. Bližina tega cerkvenega dogodka in obletnice Dela nam lahko pomaga, da na svojo lastno poklicanost pogledamo z obnovljenim navdušenjem, značilnim za mlado in zaljubljeno srce. Naš ustanovitelj ni nikdar izgubil te mladosti duše. Šel je skozi veliko težav in trpljenja, a zaradi svoje ljubezni do Gospoda je

vedno ostajal mlad. Takole nam je razkril skrivnost svoje življenjske moči: »Ko pred oltarjem molim *k Bogu mojega veselja in moje radosti* (Ps 43,4), se počutim zelo mlad in vem, da se nikoli ne bom imel za starega; če namreč ostanem zvest svojemu Bogu, me bo ljubezen nenehno poživiljala; kakor orlu se bo obnavljala moja mladost (prim. Ps 103,5)« (*Božji prijatelji*, št. 31). Če ostanemo zedinjeni z Gospodom, bomo vedno mladi in On bo še naprej uresničeval Delo, vedno staro in vedno novo, v različnih krajih, časih in kulturah.

Za človeško življenje je devetdeset let veliko; za Delo pa je to zagotovo malo. Še vedno smo v začetkih: naj nam bo to kot spomin na dar, ki smo ga prejeli, in na prelepo poslanstvo, ki ga je Kristus položil v naše roke.

Spremljajte me s svojo molitvijo, predvsem pa v teh dneh spremljajmo svetega očeta, da bi šli vsi skupaj k Jezusu po Mariji.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš oče

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Leonardo', written in a cursive style.

Rim, 1. oktober 2018